

Poksvirusi - opšte karakteristike

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 18 | Nivo: Farmaceutski fakultet

Visoka škola „Koledž zdravstvene njege” Bijeljina

Studijski program: Farmacija

Mikrobiologija sa parazitologijom

„Poksvirusi-opšte karakteristike“

Bijeljina, Decembar 2009.

UVOD

Virusi su infektivne čestice koje izazivaju bolest umnažajući se unutar stanica, izazivajući njihovu degeneraciju i smrt. Zrele infektivne virusne čestice, koje se nazivaju virioni, nemaju ribosome za sintezu proteina te moraju koristiti stanične organele da bi se umnažali. Celularne organele nestaju, a zamjenjuju ih virusni proteini i druge strukture koje se koriste za stvaranje novih virusa. Tako ćelija stvara mnogo novih, za infekciju sposobnih virusa.

DISKUSIJA

Poks virusi su najveći virusi. Veličina im iznosi 250-300nm. Oblik im je ovalan ili četvrtast. Njihov biohemski sastav mnogo je kompleksniji nego u veličine malih virusa. Sadrže dvolančanu DNK. Svi virusi ove porodice imaju jedan zajednički nukleoproteinski antigen. Neki su patogeni za ljude, a neki za razne životinje. U porodici poxviridae za medicinu najvažniji virusi nalaze se u rodu Orthopoxvirus. Vrlo često je pokušavano da se eksperimentalno postigne transformacija jednog poks-virusa u drugi. Ali uslovi pri kojima su izvođeni ovi pokušaji nisu bili takvi da bi bilo moguće sa sigurnošću isključiti kontaminaciju virusa za vreme vršenja eksperimenata.

ORTHOPOXVIRUS

Rod orthopoxvirus zajedno sa još pet raznih rodova spada u porodica poxviridae. Među njima su medicinski najznačajniji virus vakcinije, virus variole, virus kravljih boginja i virus molusci kontagiozi. Uz to postoji čitav niz različitih poks-virusa životinja. Tabela 1 prikazuje oboljenja koja uzrokuju razni poks-virusi.

Tabela 1

Oboljenja uzrokovana poks-virusima u čovjeka

Velike boginje (variola major) Generalizovano oboljenje sa pustuloznom ospom i letalitetom od 50%

Variola minor Generalizovano oboljenje sa pustuloznom ospom i letalitetom manjim od 1%

Komplikacije posle vakcinacije Poskvstvakcinalni encefalitis sa visokim letalitetom, vaccinia gangrenosa sa visokim letalitetom, eczema vaccinatum

Moluscum contagiosum Multipla benigna zrnašca po koži

Kravlje boginje Lokalizovano ulcerišuće oboljenje (u krava)

Kravlje pseudoboginje Lokalizovano ulcerišuće oboljenje (u krava)

Orf Lokalizovano ulcerišuće oboljenja (u ovaca)

VIRUS VACCINIAE

Poreklo virusa vakcinacije, koji se upotrebljava za pripremljanje vektine protiv varirole (velikih boginja), dosta je nejasno. Ima dokaza da se izvorni Jennerov virus kravljih boginja u prvoj polovini XIX veka hibridizovao sa virusom varirole.

Morfologija

Virion virusa vakcinije, koji je velik 230*300 nm, nema nukleokapside koje bi ličile na dva tipa simetrije koji se nalaze u svih ostalih virusa, pa se zato naziva i kompleksnim virionom. Spoljna

membrana od lipoproteina u obliku tubulusa koji su svestrani nepravilno obavija centralno telašce i dva lateralna telašca. U centralnom telašcu nalazi se najveći deo virusne DNK sa proteinom.

BIOHEMISKE OSOBINE

Virus vakcinije sadrži dezoksiribonukleoprotein. Njegovi spoljašnji delovi verovatno su sastavljeni od belančevina. Virus ima i nekoliko enzima. Smatra se da su to enzimi ćelija koji su se adsorbovali na površinu virusni delića.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com